

ρασθείσης, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, ποσότητος 2.500 τόνων. Ἐν συνεχείᾳ αἱ τιμαιὶ ἀνήρχοντο. Ἐν τῷ μεταξύ, ἔγνώσθη ὅτι μεγάλαι ζημίαι, ἐκ τῶν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν, ἐστημειώθησαν εἰς τὴν σουλτανοπαραγωγὴν δλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ, τῆς ἐσοδείας ἐκτιμωμένης ἥδη εἰς 45–50. 000 τόνους. Τὸ γεγονός τοῦτο προεκάλεσεν ἔξαψιν εἰς τὴν ἀγοράν, ἐκδηλωθεῖσαν διὰ μεγάλης ζητήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν συνεχοῦς ὀθήσεως τῶν τιμῶν εἰς ἀδιανόητα μέχρι τοῦτο ἐπίπεδα. Ἡ συνέχεια εἶναι λίαν γνωστή.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τὰ ἐναπομένοντα ἔξαγωγικὰ ἀποθέματα ἔξετιμῶντο ὡς μὴ ὑπερβαίνοντα τοὺς 700–800 τόνους, ἀνήκοντα ἐξ δλοκλήρου σχεδὸν εἰς τὴν ποιότητα No 9 καὶ προσφερόμενα εἰς τὴν τιμὴν τῶν 150 s. τὸ καντάρι οἱ.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπιτεύξεως εὐνοϊκωτέρων τιμῶν, πλεῖσται ἀγοραὶ Σμυρναϊκῶν σουλτανιῶν ἐσοδείας 1957 ὑπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐγένοντο διὰ τριγωνικῶν πράξεων μέσῳ λιμένων τῆς Ἡπειρωτικῆς Εύρωπης, δλλὰ καὶ διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν εἰσαγωγῆς των μὲ βάσιν τὴν ρύθμισιν τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν Τουρκικῶν χρεῶν.

Αἱ τιμαιὶ πωλήσεως τῶν Σμυρναϊκῶν σουλτανιῶν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀγορᾷ, κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου, ἐκυμαίνοντο εἰς τὰ κατωτέρω ἐπίπεδα:

No 9, 145 s., No 10, 149 s.–150 s. τὸ καντάρι, ἐλεύθεραι ἐκ τῶν ἀποθηκῶν.

Καθ' ὃσον ὀφορᾶ τὸ μέλλον δύνανται νὰ λεχθῶσιν τὰ ἔξης :

‘Ως προελέχθη, ἐντὸς τῶν μηνῶν ἀπὸ Ἱανουαρίου μέχρι Ἰουλίου ἐισήχθησαν εἰς τὸ Ἡνωμ. Βασίλειον περὶ τοὺς 12.000 τόνοι Σμυρναϊκῶν σουλτανιῶν, ἀπορροφηθέντες ταχύτατα, διοχετευθέντες εἰς τὴν κατανάλωσιν. Τὰ ὑφιστάμενα, ἐξ ἄλλου, ἐν Ἀγγλίᾳ ἀποθέματα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν πλῷ τοιούτων, φαίνεται ὅτι δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 2–3.000 τόνους. “Ἐχοντες δὲ ὑπ’ ὄψιν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν ἀντικαταστάσεως, τὰ συμπεράσματα εἶναι προφανῆ.

Μετὰ τὴν σημειωθείσαν ἐντονωτάτην διακίνησιν τοῦ εἴδους διὰ τὸς ἔορτὰς τῶν Χριστουγέννων, ἡ μετὰ ταῦτα ἥρεμος περίοδος εἶναι φυσικὸν καὶ σύνηθες φαινόμενον. Ἐν τούτοις, πιστεύεται ὅτι ἐλαχίστη πιθανότης ὑφιστάται νὰ θεωρηθοῦν αἱ ἰσχύουσαι σήμερον τιμαιὶ ὡς φθάσασαι τὸ ἀνώτατον σημεῖον.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τὸ ἔτος 1957 ἀποτελεῖ διὰ τὴν Αὔστραλιανὴν σταφιδοπαραγωγὴν, καθ' ὃσον ὀφορᾶ τὴν ἐμπορίαν τῶν σουλτανιῶν, τούλαχιστον εἰς τὸ Ἡνωμένου Βασίλειον, τὸ εύτυχέστερον τῆς ἱστορίας της, καθ' ὃσον εἶναι ἀμφίβολον ἐάν συνέβῃ εἰς τὸ παρελθὸν αἱ ἐκάστοτε ὀφικινούμεναι ἀποστολαὶ νὰ διετίθεντο ὀμέσως ἐκ τῆς προκυμαίας, ἢτοι ἀνευ οὐδεμιᾶς λόγω ἀποθήσεώς των ἐπιβδρύνσεως καὶ μάλιστα εἰς τιμὰς συνεχῶς ἀνωτέρας. Τὸ γεγονός τοῦτο καὶ μόνον ἔξοικονόμησεν ὀρκετὸς σελλίνια κατὰ καντάρι εἰς ὀφελος τῶν παραγωγῶν.

Κατὰ τὰς ὀρχάς τῆς ἐσοδείας ἐπιστεύετο ὅτι τὸ διὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰν προοριζόμενον μερίδιον σουλτανιῶν θὰ ἀνήρχετο εἰς 32.000 τόνους, ἡ αὔξησις ὅμως τῆς ζητήσεως ἐκ Καναδᾶ, πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν μειωμένων ἐκ Καλιφορνίας εἰσαγωγῶν, συνεπείᾳ τῆς ἐλλειμματικῆς της ἐσοδείας, ἐγέ-